

Wrocław, dnia 17 października 2022 r.

**Zawiadomienie o wydaniu przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu
decyzji z dnia 11 października 2022 r. (SKO 4122/103/22)**

Na podstawie art. 66a ustawy z dnia z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) oraz art. 72 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.),

zawiadamiam ogół społeczeństwa, że

Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu, decyzją z dnia 11 października 2022 r. (SKO 4122/103/22), po rozpatrzeniu odwołania od, wydanej z upoważnienia Burmistrza Gminy Żmigród, decyzji Zastępcy Burmistrza z dnia 11 kwietnia 2022 r., Nr 33/2022 (znak: AGN.6730.120.2021), ustalającej – na rzecz Elektrownia PV 64 Sp. z o.o. – warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie elektrowni słonecznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą, przewidzianej do realizacji na części działki nr 61, obręb 0021, w miejscowości Osiek, gmina Żmigród,, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2200), utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję.

Obwieszczenie wywieszono w dniu 28 października 2022 r.:

- 1) na tablicy ogłoszeń Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu, plac Powstańców Warszawy 1, 50-153 Wrocław,**
- 2) na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu oraz Urzędu Miejskiego w Żmigrodzie,**
- 3) w sposób zwyczajowy przyjęty: na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Żmigrodzie oraz tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Żmigrodzie.**

Treść decyzji zostanie udostępniona na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu oraz Urzędu Miejskiego w Żmigrodzie w dniu 28 października 2022 r. Decyzja będzie dostępna przez okres 14 dni.

Decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu z dnia 11 października 2022 r. (SKO 4122/103/22), wraz z aktami sprawy jest do wglądu w siedzibie Kolegium, pl. Powstańców Warszawy 1 we Wrocławiu, pok. 1251, w godz. 9⁰⁰ - 15⁰⁰.

Klauzula informacyjna RODO - SKO 4122/103/22

Stosownie do art. 13 ust. 1–2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119, s. 1), powoływanego dalej jako „RODO”, w związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych - informujemy, że:

- 1) administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu, z siedzibą przy pl. Powstańców Warszawy 1 we Wrocławiu (kod pocztowy: 50-153 Wrocław);**

- 2) inspektorem ochrony danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym we Wrocławiu jest Ryszard Skowron, z którym można się skontaktować po adresem: inspektorodo@sko-wroc.org;
- 3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu wykonania przez administratora obowiązku realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej, w szczególności na podstawie:
  - art. 6 ust. 1 lit. e) RODO,
  - art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 570),
  - ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2200),
  - ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503);
- 4) Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane do czasu zakończenia postępowania przed Kolegium w Pani/Pana sprawie, a po tym okresie według reguł określonych w:
  - ustawie z dnia 15 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2019 r. poz. 553, z późn. zm.),
  - rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 20 października 2015 r. w sprawie klasyfikowania i kwalifikowania dokumentacji, przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych i brakowania dokumentacji niearchiwalnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 246),
  - jednolitym rzeczowym wykazie akt, wprowadzonym zarządzeniem Nr 3/2006 Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu z dnia 15 marca 2006 r.;
- 5) przysługuje Pani/Panu prawo żądania:
  - a) dostępu do treści swoich danych osobowych,
  - b) sprostowania swoich danych osobowych,
  - c) usunięcia swoich danych osobowych po ustaniu okresu ich przechowywania, w tym okresu archiwizacji akt,
  - d) ograniczenia przetwarzania swoich danych osobowych,
  - e) przeniesienia swoich danych osobowych;
- 6) ma Pani/Pan prawo wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania swoich danych osobowych;
- 7) ma Pani/Pan prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, gdy uzna Pani/Pan, że przetwarzanie Pan danych osobowych narusza przepisy RODO;
- 8) Pani/Pana dane będą udostępniane tylko instytucjom upoważnionym z mocy przepisów prawa;
- 9) Pani/Pana dane nie będą przekazywane do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej;
- 10) podanie przez Panią/Pana danych osobowych jest wymogiem ustawowym.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
we Wrocławiu
Stanisław Hojda

SKO 4122/103/22

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu w składzie:

przewodniczący: Marcin Bator - sprawozdawca

członkowie: Stanisław Hojda

Jacek Kaczor

po rozpatrzeniu odwołania Lucyny Majewskiej i Andrzeja Majewskiego od, wydanej z upoważnienia Burmistrza Gminy Żmigród, decyzji Zastępcy Burmistrza z dnia 11 kwietnia 2022 r., Nr 33/2022 (znak: AGN.6730.120.2021), ustalającej - na rzecz Elektrownia PV 64 Spółki. z o.o. - warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie elektrowni słonecznej, wraz z infrastrukturą towarzyszącą, przewidzianej do realizacji na części działki nr 61, obręb 0021, w miejscowości Osiek, gmina Żmigród,

na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2200 - zwanej dalej „Kpa”) oraz art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, z późn. zm. - zwanej dalej też „ustawą”),

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Opisaną wyżej decyzją, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, organ pierwszej instancji ustalił warunki zabudowy dla zamierzonej inwestycji. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia wskazano, że inwestycja należy do inwestycji zaliczanych do odnawialnych źródeł energii. W takiej sytuacji zastosowanie ma art. 61 ust. 3 ustawy, który wyłącza stosowanie przesłanek z art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy. Zdaniem organu uzbrojenie jest wystarczające dla realizacji inwestycji, teren nie wymaga uzyskania zgody na przeznaczenie gruntu na cele nierolnicze i nieleśne, inwestycji nie sprzeciwia się żaden przepis odrębny.

Pierwszoinstancyjne rozstrzygnięcie zaskarżyli Lucyna Majewska i Andrzej Majewski, kwestionując powierzchnię planowaną do zajęcia pod budowę farmy fotowoltaicznej.

Rozpatrując sprawę Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło, co następuje.

Zaskarżona decyzja odpowiada przepisom prawa materialnego i procesowego.

Przechodząc do ponownego rozpatrzenia sprawy już na wstępie należy podkreślić, że zarzuty odwołania, dotyczące naruszenia prawa własności i niezgodności decyzji z zawartą umową, nie mogą zostać uwzględnione na tym etapie procesu inwestycyjnego. Zgodnie z art. 63 ust. 1 i 2 ustawy, w odniesieniu do tego samego terenu decyzję o warunkach zabudowy można wydać więcej niż jednemu wnioskodawcy, doręczając odpis decyzji do wiadomości pozostałym wnioskodawcom i właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu nieruchomości (ust. 1). Decyzja o warunkach zabudowy nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich. Informację tej treści zamieszcza się w decyzji (ust. 2). Jak wynika z powołanych przepisów, decyzja o warunkach zabudowy, w stosunku do tego samego terenu, może być wydana kilku wnioskodawcom i to niezależnie od tego czy posiadają jakikolwiek tytuł prawny do nieruchomości. Decyzja o warunkach zabudowy w żaden sposób nie ingeruje w prawa rzeczowe i obligacyjne w stosunku do nieruchomości, ani nie uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych.

W konsekwencji, nie ma znaczenia na tym etapie postępowania, czy właściciel nieruchomości aprobuje zamiary inwestora i wyraża zgodę na zmianę przeznaczenia części nieruchomości i wykonanie robót budowlanych. Dopiero na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę lub dokonywania zgłoszenia organ architektoniczno - budowlany bada uwarunkowania związane z tytułem prawnym do nieruchomości. Stosownie bowiem do art. 32 ust. 4 pkt 2 ustawy dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.), pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto m.in. złożył oświadczenie, pod rygorem

odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Stosownie zaś do art. 3 pkt 11 ustawy - Prawo budowlane, przez prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane należy rozumieć tytuł prawny wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego, przewidującego uprawnienia do wykonywania robót budowlanych. Konieczność wykazania tytułu prawnego odnosi się także do robót budowlanych wymagających zgłoszenia (art. 30 ust. 2 ustawy - Prawo budowlane). Nie ma zatem wątpliwości, że kwestia tytułu prawnego do nieruchomości będzie badana w przyszłości, na etapie postępowania przed organem architektoniczno – budowlanym (właściwym starostą). Co również istotne, decyzja o warunkach zabudowy nie uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych. Na obecnym etapie procesu inwestycyjnego Kolegium nie może zatem w żaden sposób wypowiedzieć się co do tytułu prawnego do nieruchomości i zawartych umów.

Przechodząc do istoty sprawy zwrócić trzeba uwagę na charakter prawny decyzji lokalizacyjnych. Zgodnie z art. 56, w związku z art. 64 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, nie można odmówić ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Jak wynika natomiast z art. 52 ust. 3 ustawy, nie można uzależnić wydania decyzji o ustaleniu warunków zabudowy od zobowiązania się wnioskodawcy do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków. Powyższe przepisy stanowią o związanym charakterze decyzji o warunkach zabudowy. Oznacza to, najkrócej opisując, że ilekroć wnioskowana zabudowa jest zgodna z przepisami prawa, organ lokalizacyjny ma obowiązek wydać decyzję ustalającą warunki zabudowy.

Stosownie do art. 61 ust. 1 ustawy, wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków:

- 1) co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu;
- 2) teren ma dostęp do drogi publicznej;
- 3) istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;
- 4) teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1;
- 5) decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi;
- 6) zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze:
  - a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 273), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,
  - b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu,
  - c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu.

Jak wynika z art. 61 ust. 3 ustawy, przepisów ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do linii kolejowych, obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej, a także instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, z późn. zm.). Przepis ten został wprowadzony na mocy ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1594). W tym miejscu należy spostrzec, że zgodnie z art. 2 pkt 13 ustawy o odnawialnych źródłach energii, instalacja odnawialnego źródła energii to instalacja stanowiąca wyodrębniony zespół: a) urządzeń służących do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, lub b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego - a także połączony z tym zespołem magazyn energii, w tym magazyn biogazu rolniczego. Z kolei odnawialne źródło energii to odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię,

energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów (art. 2 pkt 22 ustawy o odnawialnych źródłach energii).

Wykładnia językowa art. 61 ust. 3 ustawy prowadzi do wniosku, że lokalizacja instalacji odnawialnych źródeł energii wyłącza warunki z art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy - zasadę dobrego sąsiedztwa i dostęp terenu inwestycji do drogi publicznej. W tym miejscu koniecznie należy dostrzec, że ustawodawca posługuje się nomenklaturą definiowaną przez ustawę o odnawialnych źródłach energii. Ta wyraźnie definiuje pojęcie odnawialnych źródeł energii i nie wprowadza do niej elementów kryteriów mocy. Co więcej, ustawodawca, ze względu na moc instalacji, zdefiniował pojęcia: 1) małej instalacji i 2) mikroinstalacji. Przez małą instalację rozumie się instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 kW i nie większej niż 1 MW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu większej niż 150 kW i mniejszej niż 3 MW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 50 kW i nie większa niż 1 MW (art. 2 pkt 18 ustawy o odnawialnych źródłach energii). Z kolei przez mikroinstalację należy rozumieć instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW. Zakładając racjonalność ustawodawcy oraz spójność systemu prawnego trzeba stwierdzić, że gdyby wolą ustawodawcy było ograniczenie wyłączenia tylko do instalacji o określonej mocy, to w art. 61 ust. 3 ustawy nie pojawiłoby się pojęcie odnawialnego źródła energii, tylko pojęcie mikroinstalacji lub małej instalacji. Dodatkowo należy podkreślić, że ustawodawca oczywiście rozumie możliwość ograniczenia swobody lokalizacji odnawialnych źródeł energii. W ustawie wprowadzającej zmianę do art. 61 ust. 3 ustawy znowelizowano również treść art. 15 ust. 4, wyraźnie ograniczając możliwość realizacji odnawialnych źródeł energii do mikroinstalacji na budynkach i tylko w sytuacjach gdy plan miejscowy nie zawiera odrębnych regulacji. Dodatkowo ustawodawca ograniczył swobodę lokalizacji odnawialnych źródeł energii ze względu na kryterium mocy, regulacją art. 10 ust. 2a ustawy. Analogicznych zapisów zabrakło w art. 61 ust. 3 ustawy, choć ustawodawca, kilkakrotnie nowelizował kwestie odnawialnych źródeł energii, w tym w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przedstawione argumenty wyraźnie wskazują, że wolą ustawodawcy była całkowita rezygnacja z zachowania zasady dobrego sąsiedztwa w stosunku do odnawialnych źródeł energii. Oczywiście, zasadność takiego rozwiązania – w kontekście ochrony ładu przestrzennego - może budzić wątpliwości, a nawet dezaprobatę. Nie jest jednak w gestii organów stosujących prawo dokonywać takiej wykładni prawa, która w gruncie rzeczy wychodzi poza reguły walidacyjne i stanowi stanowienie prawa, a co najmniej całkowite pominięcie woli ustawodawcy. Dla spójności i zupełności systemu prawnego konieczne jest pamiętanie, że wykładnia prawa zmierza tylko do rozkodowania woli ustawodawcy, a nie jego zastąpienia.

W tym miejscu należy również dostrzec, że w orzecznictwie sądów administracyjnych kwestia ta rozumiana w podobny sposób. Na przykład Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 stycznia 2022 r. (II OSK 667/21), oddalając skargę kasacyjną w sprawie ustalenia warunków zabudowy dla instalacji fotowoltaicznych, na zarzut naruszenia art. 61 ust. 3 ustawy, poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie (wyrok z dnia 22 grudnia 2020 r., II SA/OI 547/20), że wymogu tzw. dobrego sąsiedztwa nie stosuje do instalacji fotowoltaicznych, gdyż instalacje fotowoltaiczne są zwolnione od takiego wymogu, przedstawił następujący pogląd: *„w konsekwencji chybiony jest zarzut naruszenia art. 61 ust. 3 Upzp, z którego wynika, że »Przepisów ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do linii kolejowych, obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej, a także instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii«. Nie jest trafny zarzut błędnej wykładni art. 61 ust. 3 Upzp upatrywany w oznaczonej nazwie przedsięwzięcia, jako zespołu elektrowni fotowoltaicznych wraz z infrastrukturą towarzyszącą. Wbrew stanowisku strony skarżącej kasacyjnie trafnie sąd wojewódzki zakwalifikował planowane przedsięwzięcie jako instalację odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 UoZE, którymi są m.in. urządzenia służące do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii. To ostatnie pojęcie w cyt. ustawie jest określane m.in. jako odnawialne, niekopalne źródła energii »obejmujące energię promieniowania słonecznego«. Skoro*

zamierzenie inwestycyjne polegać będzie na realizacji zespołu paneli fotowoltaicznych wraz z techniczną infrastrukturą towarzyszącą, to nazwanie przez inwestora tego przedsięwzięcia zespołem elektrowni fotowoltaicznych ujęte w decyzji o warunkach zabudowy nie zmienia kwalifikacji tej inwestycji jako instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 UoZE. Tym samym chybiony jest zarzut naruszenia art. 61 ust. 3 Upzp przez jego błędną wykładnię”.

Podobny pogląd prezentowany jest przez wojewódzkie sądy administracyjne. W wyroku z dnia 18 maja 2022 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie (II SA/Rz 1775/21) podkreślił: „przedsięwzięcie polegające na budowie infrastruktury umożliwiającej produkcję energii z odnawialnych źródeł energii, tj. energii słonecznej, stanowi instalację odnawialnego źródła energii. Tego typu ustalenie rodzi zaś dalsze konsekwencje w postaci braku konieczności weryfikacji czy zamierzenie inwestycyjne spełnia wymogi z przepisów art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.z.p. Przy rozpoznaniu sprawy pomija się więc te regulacje przy ocenie możliwości ustalenia warunków zabudowy”. Z kolei Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 29 kwietnia 2022 r. (II SA/Wr 162/22) wywiódł, że „wymienienie w tym przepisie (art. 61 ust. 1 ustawy) takich właśnie instalacji jest zabiegiem racjonalnym i celowym, jeśli się uwzględni fakt, że nie mogą one powstać w każdym dowolnym miejscu, m.in. z tego względu, że wymagają odpowiedniej wielkości terenu (którego znalezienie w obszarach zurbanizowanych – o funkcji przemysłowej może okazać się nierealne). Ponadto wymagają one odpowiedniego nasłonecznienia co również uniemożliwia ich lokalizowanie w miejscach zacienionych np. przez budynki na terenach o charakterze przemysłowym”.

Istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu jest wystarczające dla realizacji przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego (zob. pismo Tauron Dystrybucja S.A. z dnia 4 października 2022 r.). Trzeba przy tym dostrzec, że na etapie ustalania warunków zabudowy nie bada się możliwości przyłączenia do sieci instalacji odnawialnego źródła energii. Innymi słowy, poza zainteresowaniem organów lokalizacyjnych jest możliwość odbioru przez przedsiębiorstwo energetyczne wytworzonej energii elektrycznej. Taki pogląd Kolegium znajduje umocowanie w wykładni art. 61 ust. 1 pkt 3 ustawy oraz w art. 7 ust. 8d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.). Do wniosku o określenie warunków przyłączenia podmiot, o którym mowa w ust. 8a, dołącza w szczególności, w przypadku przyłączania do sieci źródeł innych niż mikroinstalacje wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku takiego planu, decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla nieruchomości określonej we wniosku, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Dodatkowo, zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne, zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii, jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci lub przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczyny odmowy. W myśl art. 7 ust. 8d² ustawy Prawo energetyczne, W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej odmówi przyłączenia do sieci instalacji odnawialnego źródła energii z powodu braku technicznych warunków przyłączenia wynikających z braku niezbędnych zdolności przesyłowych sieci, w terminie proponowanym przez podmiot ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne określa planowany termin oraz warunki wykonania niezbędnej rozbudowy lub modernizacji sieci, a także określa termin przyłączenia. Nie można więc odmówić ustalenia warunków zabudowy z uwagi na brak możliwości przyłączenia do sieci i odbioru wytworzonej energii elektrycznej. Tej kwestii organy lokalizacyjne w ogóle nie badają na etapie postępowania w sprawie ustalenia warunków zabudowy.

Ponadto teren planowanej inwestycji nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów. Z wypisu z ewidencji gruntów wynika, że teren inwestycji: działka nr 61 to grunty rolne IV i V klas.

W ocenie Kolegium, ustaleniu warunków zabudowy nie sprzeciwia się też żaden przepis odrębny. Zamierzona inwestycja należy do inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i została ujęta również § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839). W myśl powołanego przepisu do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się zabudowę przemysłową, w tym zabudowę systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a). Dla przedmiotowej inwestycji została wydana decyzja Burmistrza Żmigrodu z dnia 28 września 2021 r. o środowiskowych uwarunkowaniach (ROŚ.6220.9.8.2021) stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko oraz ustalająca nakazy i zakazy związane z realizacją i lokalizacją inwestycji.

Planowana inwestycja ma być zlokalizowana poza strefami wymienionymi w art. 61 ust. 1 pkt 6 ustawy.

Badając legalność dalszych ustaleń zawartych w pierwszoinstancyjnym rozstrzygnięciu, Kolegium stwierdziło, że ustalenia te odpowiadają obowiązującym przepisom. Zgodnie z art. 54, w związku z art. 64 ust. 1 ustawy, decyzja o warunkach zabudowy określa: 1) rodzaj inwestycji; 2) warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy, wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie: a) warunków i wymagań ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, b) ochrony środowiska i zdrowia ludzi oraz dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, c) obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji, d) wymagań dotyczących ochrony interesów osób trzecich, e) ochrony obiektów budowlanych na terenach górniczych; 3) linie rozgraniczające teren inwestycji, wyznaczone na mapie w odpowiedniej skali, z zastrzeżeniem art. 52 ust. 2 pkt 1. Szczegółowy sposób zapisywania ustaleń decyzji lokalizacyjnej określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie oznaczeń i nazewnictwa stosowanych w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz w decyzji o warunkach zabudowy (Dz. U. Nr 164, poz. 1587 - zwane dalej „rozporządzeniem nomenklaturowym”).

Organ pierwszej instancji prawidłowo oznaczył inwestycję, jako polegającą na „budowie elektrowni słonecznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą, przewidzianej do realizacji na części działki nr 61, obręb 0021, w miejscowości Osiek, gmina Żmigród”, co jest zgodne z wnioskiem Inwestorki. Także oznaczenie rodzaju zabudowy jest prawidłowe: „zabudowa produkcyjna - instalacja odnawialnego źródła energii”.

W ocenie Kolegium, ustalenia odnoszące się do wymagań ochrony interesu osób trzecich w sposób zupełny chronią interesy wszystkich stron postępowania. Stosownie do § 2 pkt 7 rozporządzenia nomenklaturowego, ustalenia wymagań dotyczących ochrony interesów osób trzecich zapisuje się w szczególności poprzez określenie warunków ochrony przed: a) pozbawieniem: dostępu do drogi publicznej, możliwości korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej i ciepłej oraz ze środków łączności, dostępu światła dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, b) uciążliwościami powodowanymi przez hałas, wibracje, zakłócenia elektryczne i promieniowanie, c) zanieczyszczeniem powietrza, wody i gleby. Zawarte w zaskarżonej decyzji ustalenia dotyczące ochrony osób trzecich są wystarczające.

W rozpatrywanej sprawie Kolegium nie dopatrzyło się też w toku pierwszoinstancyjnego postępowania uchybień procesowych, które mogłyby mieć wpływ na jego wynik. Wniosek Inwestorki spełniał wymogi art. 52 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Organ prawidłowo zawiadomił strony o wszczęciu postępowania oraz o jego zakończeniu i możliwości wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów.

Także wymagane uzgodnienia zostały przeprowadzone prawidłowo. Projekt decyzji został uzgodniony z Zarządem Zlewni w Lesznie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, z uwagi na uwarunkowania melioracyjne gruntów rolnych, Starostą Trzebnickim, z uwagi na ochronę gruntów rolnych, Zarządem Powiatu Trzebnickiego (Zarządem Dróg Powiatowych), z uwagi na obsługę komunikacyjną.

Analizując dalej zaskarżoną decyzję Kolegium stwierdziło, że ocena materiału dowodowego nie wychodzi poza granice swobodnej oceny tego materiału. Wyciągnięte przez organ pierwszej instancji wnioski są logiczne, spójne, konsekwentne i zgodne z doświadczeniem życiowym. Skład orzekający Kolegium, dokonując własnej oceny materiału dowodowego, doszedł do takich samych wniosków, do jakich doszedł organ pierwszej instancji. Uzasadnienie pierwszoinstancyjnego rozstrzygnięcia jest zgodnie z wymogami art. 107 § 1 i 3 Kpa, z wyjątkiem uwag poczynionych w uzasadnieniu decyzji Kolegium. Prawidłowo organ wskazał ustalenia faktyczne i motywy prawne, które legły u podstaw rozstrzygnięcia.

W świetle powyższych okoliczności Kolegium orzekło, jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna.

Pouczenie:

Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu, w terminie 30. dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, którego działania skarga dotyczy oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Wpis stały od skargi wynosi 500 zł.

Stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w toku tego postępowania może być przyznane prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru (urzędowe formularze udostępnia się nieodpłatnie w budynkach Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych, a ponadto w Biuletynie Informacji Publicznej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych). Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Otrzymują (wraz z klauzula RODO poz. 1-4):

1. Paulina Kosicka – pełnomocnik Elektrownia PV 64 Sp. z o.o.
2. Andrzej Majewski
3. Lucyna Majewska
4. Józef Pawłowski
5. Powiat Trzebnicki, Starostwo Powiatowe w Trzebnicy
6. Burmistrz Gminy Żmigród, Urząd Miejski w Żmigrodzie (zwrot akt)

Członek Samorządowego
Kolegium Odwoławczego

Marcin Bator

Członek Samorządowego
Kolegium Odwoławczego

Stanisław Hojda

Członek Samorządowego
Kolegium Odwoławczego

Jacek Kaczor